

D O M

afsagt den 5. februar 2007 af Vestre Landsrets 11. afdeling
(dommerne Lars E. Andersen, Peter Buhl og Lisbeth Kjærgaard
(kst.) med domsmænd) i ankesag S-2419-06

Anklagemyndigheden

mod

E

født den

(advokat Jens Christian Christensen, Sæby).

Retten i Frederikshavn har den 4. september 2006 afsagt dom i
1. instans (j.nr. 1.610/2006 og 1.749/2006).

Anklagemyndigheden har påstået frifindelse for

E's krav om erstatning efter retsplejelovens § 1018
a, stk. 1. Anklagemyndigheden her endvidere påstået
nedsættelse af salæret til advokat Jens Christian Christen-
sen, således at han ikke tillægges salær for arbejde med sa-
gen før indbringelsen for retten.

E har gentaget sin påstand for byret-
ten om betaling af 473.850 kr. med procesrente fra den 6.
januar 2006, og har subsidiært nedlagt påstand om stadfæ-
stelse.

Advokat Jens Christian Christensen har påstået stadfæstelse
af salæret.

E har om sine personlige forhold sup-
plerende forklaret, at han blev student i 2003, hvorefter han

blev optaget på universitetet i . Til sommer skal han op i igen. Han består bacheloruddannelsen, medmindre han får 03 i og de to andre eksaminer, han skal op i. Herefter vil han fortsætte på kandidatuddannelsen. De andre fra hans gruppe er nu på 8. semester. Der er ingen arbejdsløshed i faget for tiden. Det er således almindeligt, at revisionsfirmaerne tilbyder studerende ansættelse, før de er blevet kandidater.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Det tiltrædes, at det er lagt til grund, at E's uddannelse er blevet forlænget med et år.

Det tiltrædes endvidere, at det ikke er bevist, at E som følge heraf har lidt et tab svarende til det fremsatte krav. Det er imidlertid tilstrækkeligt sandsynliggjort, at han vil lide et økonomisk tab som følge af forlængelsen af uddannelsen, og tabet kan passende opgøres skønsmæssigt til 60.000 kr. svarende til praksis efter erstatningsansvarslovens § 1.

Da tabet ikke kan anses dækket ved den takstmæssige godtgørelse for lidelse, tort, ulempe og forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold, E er blevet tilkendt, stadfæster landsretten byrettens afgørelse om erstatning.

Af de grunde, som byretten har anført, stadfæster landsretten endvidere byrettens salærfastsættelse.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Lars E. Andersen

Peter Buhl

Lisbeth Kjærgaard

(kst.)

cfr.

Uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 16. oktober 2009.

Niels Erik Nielsen

Retssekretær

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 4. september 2006.

J. nr. 1.610/2006/1.749/2006.

Anklagemyndigheden

mod

≡

født den

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Under denne sag har erstatningssøgende ≡ i henhold til **retsplejelovens § 1018 a, stk. 1**, fremsat endeligt krav om yderligere erstatning således:

"Principalt

Min klient tilkendes en erstatning stor kr. 473.850,00, hvilket beløber fremkommer som følger:

<i>Tabt studieår/ tabt år i erhvervslivet</i>	<i>421.200,00</i>
<i>12½ % feriepenge heraf</i>	<i><u>52.650,00</u></i>
<i>Samlet krav i alt</i>	<i>473.850,00</i>

Subsidiært:

Min klient bliver tilkendt et mindre beløb, end det beløb, der er anført i den principale påstand efter Rettens nærmere skøn.

Det bemærkes, at erstatningsbeløbet kræves forrentet i overensstemmelse med Rentelovens regler herom, idet jeg i den forbindelse bemærker, at jeg allerede den 6. december 2005 overfor Politimesteren i Frederikshavn, krævede forrentning i overensstemmelse med Rentelovens regler".

Advokat Jens Christian Christensen har endvidere påstået sig tillagt et salær på 10.000 kr. med tillæg af moms for sit arbejde med erstatningsopgørelsen.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse.

Ved breve af 6. december 2005 og 9. januar 2006 fremsatte advokat Jens Christian Christensen på vegne erstatningssøgende krav om erstatning for uberettiget frihedsberøvelse, for to ulovlige ransagninger, for tabt studieår/

tabt arbejdsår, for tabt arbejdsfortjeneste og for forgæves betalt husleje.

Ved afgørelse af 30. januar 2006 tillagde Statsadvokaten erstatningssøgende en takstmæssig erstatning på 115.300 kr. for uberettiget frihedsberøvelse og en erstatning på 17.466 kr. for tabt arbejdsfortjeneste og feriepenge heraf vedrørende fritidsjob. Erstatningskravet vedrørende ulovlig ransagning, tabt studieår/ tabt arbejdsår og for forgæves betalt husleje bliver afslået.

Ved brev af 8. februar 2006 påklagede advokat Jens Christian Christensen på vegne erstatningssøgende Statsadvokatens afslag på erstatning for tabt studieår/ tabt arbejdsår til Rigsadvokaten, som ved afgørelse af 22. juni 2006 erklærede sig enig i Statsadvokatens afgørelse om afslag.

Ved brev af 27. juni 2006 begærede advokat Jens Christian Christensen på vegne erstatningssøgende Rigsadvokatens afgørelse indbragt for retten. Ved tilkendegivelse af 6. juli 2006 har Statsadvokaten i Ålborg i medfør af retsplejelovens § 1018 f, stk. 1, indbragt sagen for retten.

Ved afgørelse af 27. juni 2006 afslog statsadvokaten i Ålborg at yde advokat Jens Christian Christensen salær for fremsættelse af erstatningskravet for

≡

Ved brev af 7. juli 2006 påklagede advokat Jens Christian Christensen statsadvokatens afslag til Rigsadvokaten, som ved afgørelse af 18. august 2006 erklærede sig enig i Statsadvokatens afgørelse om afslag.

Ved brev af 23. august 2006 begærede advokat Jens Christian Christensen afgørelsen indbragt for retten. Ved tilkendegivelse af 25. august 2006 har Statsadvokaten i Ålborg i medfør af retsplejelovens § 1018 f, stk. 1 indbragt spørgsmålet for retten.

Sagens omstændigheder er følgende:

Den 16. maj 2005 blev erstatningssøgende anholdt og den 17. maj 2005 blev han varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, sigtet for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, ved på et ikke nærmere angivet tidspunkt i slutningen af 2004/ begyndelsen af 2005 på ukendt sted at have solgt ca. 1 kg amfetamin til mod et betydeligt vederlag. Erstatningssøgende nægtede sig skyldig og påkærede kendelsen om varetægtsfængsling. Kendelsen blev stadfæstet af Vestre Landsret. Erstatningssøgende forblev varetægtsfængslet frem til domsforhandlingen i byretten den 5. juli 2005, hvor der ved anklageskrift af 22. juni 2005 blev rejst tiltale mod erstatningssøgende for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk 1, første punktum, ved på et ikke nærmere angivet tidspunkt i perioden sommeren 2004 til april 2005 i kommune at have solgt ikke under 500 g amfetamin til til en pris på omkring 50.000 kr. Ved byrettens dom blev erstatningssøgende kendt skyldig og

idømt fængsel i 1 år og 6 måneder. Erstatningssøgende ankede straks dommen til frifindelse. Retten afsagde kendelse om, at erstatningssøgende skulle forblive varetægtsfængslet indtil landsretten traf afgørelse i henhold til retsplejelovens § 769, stk. 2. Erstatningssøgende påkærede kendelsen med påstand om løsladelse. Den 7. juli 2005 stadfæstede Vestre Landsret kendelsen. Den 20. juli afsagde Vestre Landsret kendelse om, at erstatningssøgende fortsat skulle være varetægtsfængslet. Fængslingsfristen blev fastsat til udløb den 17. august 2005. Erstatningssøgende forblev varetægtsfængslet frem til domsforhandlingen i landsretten den 16. november 2005, hvor erstatningssøgende blev frifundet.

Af advokat Jens Christian Christensens brev af 9. januar 2006 til Politimesteren i Frederikshavn fremgår blandt andet følgende under punktet "*erstatning for tabt studieår - erstatning for tabt arbejdsår*".

"Som det er Politimesteren i Frederikshavn bekendt, var min klient tilmeldt studiet på Universitet før nærværende sag forhindrede min klient i at deltage i dette studium.

I forbindelse med varetægtsfængslingen forsøgte min klient at opnå tilladelse til at få udgang, således at min klient kunne følge studiet, således at min klient i øvrigt kunne deltage i de eksamener, der allerede på dette tidspunkt var fastlagte.

Min klient modtog afslag på sin anmodning fra både Politimesteren i Frederikshavn og Justitsministeriet. Som bilag 1 til nærværende erstatningsopgørelse vedlægges afslag fra Politimesteren i Frederikshavn af 4. september 2005 og endvidere udateret afslag på samme klage fra Justitsministeriet - bilg 2."

Af Politimesterens afslag af 4. september 2005 fra Politimesteren i Frederikshavn (bilag 1) fremgår blandt andet:

"Ved skrivelse af 27. august 2005, modtaget her den 30. august 2005, har De ansøgt om at få tilladelse til at få udgang under varetægt uden ledsager til at følge studiet på Universitet. De har ansøgt om at få udgang alle hverdage i ugen eller nogle dage om ugen.

Ved Frederikshavn dom af 5. juli 2005 blev De idømt en straf af fængsel i 1 år og 6 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1. De har påanket dommen til vestre landsret til frifindelse og det er oplyst, at ankesagen skal foretages den 16. november 2005.

Jeg har i dag truffet afgørelse om, at De ikke kan få tilladelse til det ansøgte.

Min begrundelse herfor er, at der som udgangspunkt ikke kan meddeles udgang til varetægtsarrestanter uden ledsager. Jeg har endvidere lagt vægt

på, at De blev fortsat varetægtsfængslet efter byretsdommen, der omhandlede salg af ca. 1 kg amfetamin, idet hensynet til retshåndhævelsen tilsagde, at De ikke kunne være på fri fod under anken på grund af sagens grovhed, jf. retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1.

Sluttelig har jeg lagt vægt på, at De har mulighed for at beskæftige Dem med studiet under holdet i arresthuset".

Af udateret afgørelse fra Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, (bilag 2) fremgår blandt andet følgende:

"Direktoratet skal bekræfte at man finder berettiget at Deres klient har fået afslag på udgang.

Det fremgår af sagen at Deres klient har ansøgt om udgang til eksamen den 17. og 25. august 2005.

Politimesteren i Frederikshavn har den 11. august 2005 meddelt at man ikke kan give samtykke til udgangen.

De har klaget over, at Politimesteren i Frederikshavn har givet Deres klient afslag på udgang til eksamen.

Direktoratet skal bemærke, at det fremgår af sagen, at Politimesteren i Frederikshavn fejlagtigt har været af den opfattelse, at det er politimesterens kompetence at træffe afgørelse i sagen vedrørende Deres klients ansøgning om udgang.

Foreholdt Deres klage har Arrestforvareren ved Arresthuset i Hjørring den 16. august 2005 telefonisk oplyst overfor Direktoratet, at man ikke finder grundlag for at meddele tilladelse til udgang til Deres klient, idet Politimesteren i Frederikshavn har udtalt sig imod dette".

Det fremgår herefter videre af Jens Christian Christensens brev af 9. januar 2006 følgende:

"Min klient anmodede endvidere om udgang til at deltage i projektarbejdet på studiet med det sigte, at undgå forsinkelse i studiet. Også her blev der meddelt afslag.

Som bilag 3 til nærværende erstatningsopgørelse vedlægges afslag af 21. september 2005 fra Politimesteren i Frederikshavn".

Af Politimesterens afslag af 21. september 2005 (bilag 3) fremgår blandt andet følgende:

"Ved skrivelse af 16. september 2005 har De ansøgt om at få tilladelse til at

få udgang under varetægt til at besøge en virksomhed i relation til et projektarbejde på studiet på Universitet. De har ansøgt om at få i alt 7 udgange indtil den 16. november 2005, hvor ankesagen skal foretages i Vestre Landsret.

De har oplyst, at Kriminalforsorgen har stillet sig positivt til at følge Dem på disse udgange. De har ikke vedlagt dokumentation herfor eller nærmere beskrivelse af udgangsforløbet.

Jeg har i dag truffet afgørelse om, at De ikke kan få tilladelse til det ansøgte.

Vedrørende begrundelsen herfor skal jeg tillade mig at henvise til min skrivelse af 4. september 2005.

Jeg kan tilføje, at Deres manglende mulighed for at kunne følge studiet i 5. semester ikke kan begrunde, at De kan få den ansøgte udgang".

Af advokat Jens Christian Christensens brev af 9. januar 2006 fremgår herefter følgende:

"Det kan nu konstateres, at varetægtsfængslingen har betydet, at min klient har mistet et studieår, idet de skriftlige eksamener kun udbydes én gang pr. år. Som bilag 4 til nærværende erstatningsopgørelse vedlægges erklæring af 12. december 2005 fra Universitet. Som bilag 5 vedlægges udtalelse fra samme universitet af 10. august 2005.

Af udtalelse af 12. december 2005 fra det studienævn ved Universitet (bilag 4) fremgår blandt andet følgende:

" På given foranledning kan det oplyses, at da de skriftlige eksaminer kun udbydes 1 gang pr. år, vil der være stor risiko for studietidsforlængelse idet 4. og 6. semester, som begge afvikles om foråret, ikke kan læses sideløbende i det pensum er omfangsrigt på begge semestre".

Af udtalelse af 10. august 2005 fra studienævnsssekretær, det studienævn, Universitet (bilag 5) fremgår blandt andet følgende:

" Ξ er studerende på studiet på Universitet. Han er i færd med at færdiggøre sit 4. semester på studiet. Ξ mangler at bestå eksaminerne de skriftlige eksaminer i og Syge- og reeksaminerne afholdes hhv. den 17. august og den 25. august 2005 (jvf. <http://>). Ξ tilmeldt begge eksaminer.

Jeg kan som studienævnsssekretær kun påpege vigtigheden i, at

E deltager i reeksaminerne, da de næste ordinære eksaminer først afholdes i juni måned 2006. Og vi anbefaler så vidt muligt vores studerende at have afsluttet de skriftlige eksaminer på 4. semester inden påbegyndelsen af 5. semester, da vi af erfaring ved, at det er utroligt hårdt for de studerende at læse og op, samtidig med at de skriver deres bachelor-projekt og går til den afsluttende eksamen på 6. semester".

Endelig fremgår der herefter følgende af advokat Jens Christian Christensens brev af 9. januar 2006 vedrørende punktet erstatning for tabt studieår - erstatning for tabt arbejdsår:

"Jeg vedlægger endelig erklæring af 21.11.2005 fra min klients tidligere gruppe på Universitetet, hvoraf fremgår, at min klient ikke har mulighed for at indtræde i gruppen igen, således som skrivelsen anfører det. Udtalelsen fra gruppen 21.11.2005 vedlægges som bilag 6 til nærværende skrivelse.

De nu fremlagte bilag 1-6 dokumenterer, at min klient i enhver henseende forsøgte at begrænse sit tab i den periode, hvor min klient var varetægtsfængslet. Min klient forsøgte at opnå de fornødne tilladelser til, at "hænge på" i det studium, han uden problemer og med stor succes fulgte før varetægtsfængslingen.

Således som sagens bilag 1-6 foreligger, kan der ikke herske tvivl om, at min klient har mistet et år i sit uddannelsesforløb og dermed betyder det, at min klient et år senere kommer ud på arbejdsmarkedet.

På vegne min klient gør jeg derfor gældende, at min klient har krav på erstatning for det tabte år.

Som bilag 7 til nærværende erstatningsopgørelse vedlægges opgørelse for en stilling, som min klient kan forvente at få, når min klients studium er færdigt. Det fremgår heraf, at en sådan leder har en gennemsnitsløn incl. pension på 35.100,00 kt. Det giver en årsløn på 421.200,00 kr. incl. pension men excl. feriepenge.

På vegne min klient skal jeg derfor ved nærværende erstatningsopgørelse anføre min klients krav i henhold til det tabte studieår/ det tabte år på arbejdsmarkedet som følger.

<i>Tabt arbejdsår/ tabt år i erhvervslivet</i>	<i>421.200,00</i>
<i>12½ % feriepenge heraf</i>	<i><u>52.650,00</u> 473.850,00</i>

Af Statsadvokatens afgørelse af 30. januar 2006 fremgår følgende under punktet " erstatning for tabt studieår / tabt arbejdsår:

"De har vedrørende ansøgning om erstatning for tabt studieår/ tabt arbejds-

år gjort gældende, at Deres klient i forbindelse med straffesagen mod ham har lidt et tab på 473.850 kr.

Det er korrekt, at Deres klient ikke havde mulighed for at deltage i eksamen på i oktober måned 2005, idet han blev meddelt afslag på udgang. Deres klient fik dog meddelt tilladelse til udgang til deltagelse i gruppeeksamen i juni måned 2005.

Det fremgår af det til sagen vedlagte bilagsmateriale, at Deres klient er i gang med at færdiggøre 4. semester på studiet ved Han er således endnu ikke optaget på den efterfølgende kandidatuddannelse.

Det ses ikke dokumenteret, at Deres klient har lidt et økonomisk tab i den periode han har været frihedsberøvet vedrørende denne erstatningspost.

Der ses således ikke ført dokumentation for, at Deres klient ville kunne bestå de omhandlede eksaminer til den normerede tid og dermed opnå optagelse på en kandidatuddannelse til den normerede tid. Yderligere ses der ikke at være ført dokumentation for, at Deres klient efter endt studietid ville kunne opnå beskæftigelse i en stilling med en gage som opgjort i Deres erstatningsskrivelse.

Jeg kan herefter ikke imødekomme ansøgningen om erstatning vedrørende dette punkt".

Advokat Jens Christian Christensen påklagede på vegne erstatningssøgende Statsadvokatens afgørelse til Rigsadvokaten.

Af Rigsadvokatens afgørelse af 22. juni 2006 fremgår blandt andet følgende:

"De har i Deres klage henvist til Deres skrivelse af 9. januar 2006 til Politimesteren i Frederikshavn, ligesom De supplerende har anført, at der efter det foreliggende ikke kan herske tvivl om, at Deres klient ville blive optaget på kandidatuddannelsen. De har endvidere anført, at arbejdsløsheden for personer, der har gennemført studiet, er særdeles lav. Endelig har De bestridt, at bevisbyrden for, at der er lidt et økonomisk tab, påhviler Deres klient.

Jeg har i anledning af Deres klage indhentet en udtalelse fra statsadvokaten og gennemgået sagens akter.

Jeg skal herefter meddele, at jeg er enig med statsadvokaten, og jeg har således ikke fundet grundlag for at yde Deres klient yderligere erstatning, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1. Jeg har ved afgørelse lagt vægt på de af statsadvokaten anførte forhold.

Jeg har endvidere lagt vægt på følgende:

Det fremgår af dommen gengivet i UfR 1997.776 H, at medmindre ganske særlige forhold kan begrunde en fravigelse, skal den samlede godtgørelse efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, for posterne "lidelse, tort, ulempe og forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold" ydes i overensstemmelse med de administrativt fastsatte, årligt regulerede takster, der efter Højesterets opfattelse findes passende.

Erstatning i medfør af retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, som fastsat efter rigsadvokatens årlige meddelelser, dækker således som udgangspunkt de ovenfor anførte poster. Den af statsadvokaten ydede erstatning på 115.300 kr. omfatter derfor de poster for lidelse, tort, ulempe og forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold, og dermed også den ulempe Deres klient blev påført ved, at han under sin varetægtsfængsling fik afbrudt sit studie.

Herudover ydes der ikke i almindelighed forhøjet erstatning, selvom en frihedsberøvelse muligvis har medført en særlig belastning for den pågældende på grund af dennes egne forhold eller af andre grunde.

Efter erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1, der dog kun gælder for personskade, skal den, der er erstatningsansvarlig, betale erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, helbredsudgifter og anden skade. Under anden skade henhører erstatning for forsinket eller forlængelse af uddannelse eller tab af skoleår. Erstatning ydes efter praksis for den ulempe, forsinkelsen eller tabet af et skole/studieår medfører, eller for økonomisk tab i forbindelse hermed, jf. den kommenterede erstatningsansvarslov, 6. udgave, side 29 ff.

Da ulempen ved Deres klients afbrydelse og eventuelle tab af studieår som nævnt er omfattet af den ydede erstatning efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, finder jeg ikke grundlag for at imødekomme kravet om erstatning for ulemperne ved forsinket uddannelse.

Jeg finder endvidere ikke, at der foreligger dokumentation for, at Deres klient har haft økonomisk tab i forbindelse med afbrydelsen.

Jeg finder således ikke, at det kan anses for godtgjort at Deres klient ville have gennemført uddannelsen på normeret tid, herunder opnået optagelse på kandidatuddannelsen, ligesom jeg ikke finder, at det kan anses for godtgjort, at Deres klient efter endt uddannelse med sikkerhed ville have kunnet opnået ansættelse til den af Dem anførte løn, som udgør størstedelen af det af Dem anførte erstatningskrav. Jeg har herved lagt vægt på, at det efter min opfattelse ikke på nuværende tidspunkt er muligt at udtale sig med sikkerhed om beskæftigelsen inden for en bestemt uddannelsesretning, når en færdiggørelse af uddannelsen ligger flere år ud i fremtiden.

Jeg finder ikke i øvrigt at der foreligger sådanne særlige omstændigheder i sagen, at der bør ydes erstatning, jf. det ovenfor anførte."

Vedrørende **salærkravet** har Rigsadvokaten i sin afgørelse af 18. august

2006 anført følgende:

"Ved skrivelse af 7. juli 2006 har De som advokat for E påklaget Statsadvokaten i Ålborgs afgørelse af 27. juni 2006 til mig.

Ved afgørelsen afslog statsadvokaten at yde Dem salær for fremsættelse af erstatningskrav for Deres klient E Statsadvokaten lagde ved sin afgørelse vægt på, at De den 16. november 2006 af Vestre Landsret blev tillagt 25.000 kr. for Deres virksomhed som forsvarer i straffesagen. Statsadvokaten fandt ikke, at der foreligger oplysninger om et sådant merarbejde, som kan begrunde et særskilt salær for fremsættelsen af erstatningskravet.

Jeg har indhentet en udtalelse fra statsadvokaten og gennemgået sagens akter.

Jeg kan herefter meddele, at jeg er enig med statsadvokaten, og at jer derfor ikke finder grundlag for at yde Dem salær. Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på de samme forhold, som statsadvokaten har anført som begrundelse for sin afgørelse".

Af statsadvokatens afgørelse af 27. juni 2006 fremgår blandt andet:

" Det fremgår af sagens akter, at De den 16. november 2006 af Vestre Landsret blev tillagt 25.000 kr. + moms i salær for Deres virksomhed som forsvarer under straffesagens behandling i landsretten.

Jeg finder ikke, at der i sagen foreligger oplysninger om et sådant merarbejde i forbindelse med fremsættelsen af erstatningskravet, at der er tilstrækkeligt grundlag for at tillægge Dem særskilt salær i den anledning.

Erstatningskravet vedrører for en stor dels vedkommende erstatning for uberettiget frihedsberøvelse, ligesom de resterende poster, der er søgt erstatning for, primært vedrører erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvor dokumentationen hovedsageligt synes at bestå af bilag, som Deres klient selv har fremskaffet".

Under sagen er der afgivet forklaring af E som blandt andet har forklaret, han nu har bestået de eksamener, som han skulle have været til i 2005, mens han sad fængslet. Han skal nu igang med 5. semester på grunduddannelsen. Hvis han havde bestået sidste år, så ville han nu have været igang med kandidatuddannelsen. De personer, som han var i gruppe med, da han blev fængslet, har alle bestået grunduddannelsen og er gået videre til kandidatuddannelsen eller til uddannelse i udlandet. Han er således kommet 1 år bagefter i forhold til dem. Han skal starte i en ny læsegruppe. Det er hans plan, at han vil uddanne sig til E på kandidatuddannelsen. Det tager 2 år, 4 semestre ialt. uddannelsen gi-

ver adgang til job som registreret revisor og som registreret revisor kan man læse videre til statsautoriseret revisor. Han har også været omkring markedsføring under sin grunduddannelse, men nu er hans plan, at det er can.merc.aud, som han vil satse på. Straks efter han blev løsladt, prøvede han at komme igang med sin uddannelse igen, men det syntes universitetet ikke var forsvarligt, idet det ville belaste hans tidligere studiegruppe og idet der ville være nogle reeksaminer, som ville komme til at stå i vejen for de andre eksaminer. Det er korrekt, at han endnu ikke har bestået eksamen i , men han har et snit over 6,0, så han har bestået de 4 semestre, så han kan gå videre. Han har tænkt sig at tage forelæsningerne i endnu engang, og så tage eksamenen til sommer. Han manglede nogle af forelæsningerne, da han blev varetægtsfængslet.

Rettens bemærkninger:

Det lægges som ubestridt til grund, at E som følge af varetægtsfængslingen har fået forlænget sin uddannelse på Uni-versitetscenter med 1 år, idet de eksaminer, som han fik afslag på udgang til under fængslingen, kun udbydes 1 gang årligt. Retten finder, at der derved er tale om sådanne ganske særlige forhold, at E har krav på erstatning herfor ud over den erstatning, der ydes i overensstemmelse med de administrative fastsatte takster for "*lidelse, tort, ulempe og forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold*". E

har ikke dokumenteret, at han har et tab svarende til 1 års mistet indtægt. Retten har blandt andet lagt vægt på, at E da han blev fængslet, alene havde gennemført 3 ud af ialt 10 semestre på studiet. Erstatningen gives for forlængelsen af uddannelsen og fastsættes til 60.000 kr. svarende til det beløb, der efter retspraksis i sager efter erstatningsansvarsloven udmåles ved 1 års forsinkelse af uddannelse. Da E 's advokat ubestridt har fremsendt rentepåkrav den 5. december 2005, tillægges der procesrente fra den 6. januar 2006.

Vedrørende spørgsmålet om salæret til advokat Jens Christian Christensen bemærkes, at retten vurderer, at opgørelsen af erstatningskravet for uberettiget varetægtsfængsling har medført et merarbejde af ikke ubetydelig karakter for advokat Jens Christian Christensen, hvorfor arbejdet hermed ikke anses for dækket af det tidligere tilkendte forsvarersalær. Advokat Jens Christian Christensen har i denne sag, hvor erstatningskravet er indbragt for domstolene, krav på et salær og ved fastsættelsen af dette tager retten hensyn til det arbejde, der er udført forud for sagens indbringelse, herunder for arbejdet med fremsættelsen af kravet. Det samlede salær er til retsbogen fastsat til 8.000 kr. med tillæg af moms.

Thi kendes for ret:

Inden 14 dage skal statskassen til E betale 60.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 6. januar 2006.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Kirsten Thaarup Nygaard,
dommer.

/idm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Frederikshavn, den 11. november 2009

P.d.v.

Lene Becher Christensen
overassistent